

بنیامین نتانیا هو - ابرشرور قرن بیست و یکم

رهبری بنیامین نتانیا هو در سال ۲۰۲۵ به یک بحران جهانی تبدیل شده، که با وابستگی تاریخی به خشونت، اشتباهات استراتژیک، و تلاشی ناامیدانه برای حفظ قدرت تغذیه شده است. این مقاله مسیر اقدامات او را بررسی می‌کند: از ریشه‌های خشونت‌بار اسرائیل تا ناهنجاری‌های حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳، کاهش حمایت از او، و تشدید بی‌ملاحظه در غزه، همراه با تهدیدهای هسته‌ای پنهان. مانورهای نتانیا هو، که توسط شخصیت او و دونالد ترامپ شکل گرفته‌اند، خطر یک درگیری فاجعه‌بار را به همراه دارند و نیازمند توجه فوری بین‌المللی هستند.

مبانی تاریخی: نکبت و خشونت صهیونیستی

تأسیس اسرائیل در سال ۱۹۴۸، که با نکبت—آواره‌سازی اجباری ۷۵۰,۰۰۰ فلسطینی—مشخص شد، نتیجه خشونت برنامه‌ریزی‌شده توسط گروه‌های شبه‌نظامی صیونیستی مانند ایرگون و لهی بود. این گروه‌ها مأموریت بریتانیا را هدف قرار دادند، که از سال ۱۹۲۲ تحت چارچوب جامعه ملل فلسطین را اداره می‌کرد تا مهاجرت یهودیان و حقوق فلسطینیان را متعادل کند. در دهه ۱۹۲۰، جمعیت فلسطین حدود ۹۰ درصد عرب (مسلمان و مسیحی) و ۱۰ درصد یهودی بود، اما مهاجرت یهودیان از ۶۰,۰۰۰ نفر در سال ۱۹۱۷ به ۶۰۰,۰۰۰ نفر تا سال ۱۹۴۷ افزایش یافت، که با اعلامیه بالفور ۱۹۱۷ مبنی بر وعده یک خانه ملی یهودی تقویت شد. این هجوم، همراه با خرید زمین، ترس اعراب از آوارگی را تشدید کرد و تنش‌های آشتی‌ناپذیری ایجاد نمود.

ایرگون و لهی، به رهبری افرادی مانند مناحم بگین، برای پایان دادن به حاکمیت بریتانیا به تروریسم متوسل شدند. در سال ۱۹۴۶، ایرگون هتل کینگ دیوید در اورشلیم، مرکز اداری بریتانیا، را بمب‌گذاری کرد و ۹۱ نفر را کشت، از جمله ۴۱ عرب، ۲۸ بریتانیایی، و ۱۷ یهودی. در سال ۱۹۴۸، آنها بیش از ۱۰۰ روستای فلسطینی، از جمله زنان و کودکان، را در دیر یاسین قتل‌عام کردند، که باعث فرار گسترده و تشدید بحران پناهندگان شد. آنها همچنین در سال ۱۹۴۸ فولکه برنادوت، میانجی سازمان ملل، را به دلیل پیشنهاد طرح تقسیم که قلمرو یهودیان را کاهش می‌داد، ترور کردند. این اقدامات بریتانیا را مجبور به ترک مأموریت در سال ۱۹۴۷ کرد و سازمان ملل را وادار به شناسایی اسرائیل در سال ۱۹۴۹ نمود، با وجود اینکه اسرائیل به طرح‌های تقسیم، حقوق بازگشت پناهندگان، و سایر شرایط سازمان

ملل پایبند نبود. این سابقه استفاده از خشونت برای دستیابی به اهداف سیاسی در سیاست‌های کنونی اسرائیل تحت رهبری نتانیا هو طنین‌انداز است، که همچنان تسلط دولت را بر هنجارهای بین‌المللی و تعهدات انسانی اولویت می‌دهد.

حمله ۷ اکتبر: ناهنجاری‌ها و شکست‌های استراتژیک

حمله حماس در ۷ اکتبر ۲۰۲۳، که ۱,۲۰۰ اسرائیلی را کشت و ۲۵۱ نفر را گروگان گرفت، آسیب‌پذیری‌های قابل توجهی را آشکار کرد و سؤالاتی درباره آمادگی اسرائیل مطرح نمود. جشنواره موسیقی نوا، که در ابتدا نزدیک اشکلون برنامه‌ریزی شده بود، چند روز قبل به مکانی در چند کیلومتری مرز غزه منتقل شد، منطقه‌ای با ریسک بالا به دلیل تنش‌های مداوم. در روز حمله، حفاظت نظامی به طور غیرعادی ضعیف بود، و با وجود نزدیکی به مرز ناپایدار، تنها حضور اندکی از پلیس وجود

داشت. هنگامی که حماس دیوار را شکست، واکنش نظامی اسرائیل با تأخیر مواجه شد و ساعت‌ها طول کشید تا نیروها از پایگاه‌های نزدیک بسیج شوند، که به مهاجمان اجازه داد در جوامع و جشنواره خرابی به بار آورند و صدها نفر را بکشند.

شواهد، فاجعه را تشدید کرد و نشان داد که اسرائیل از دکتترین هانیبال — پروتکل بحث‌برانگیز برای جلوگیری از اسارت حتی به قیمت جان غیرنظامیان — استفاده کرده است. روایت‌های بازماندگان و تحقیق سازمان ملل در سال ۲۰۲۴ فاش کرد که نیروهای اسرائیلی، از جمله واحدهای تانک و هلیکوپتر، برای جلوگیری از ربایش‌های حماس به سوی شهروندان خود شلیک کردند و تعداد نامعلومی از شرکت‌کنندگان جشنواره را کشتند. این ناهنجاری‌ها — انتقال جشنواره، کمبود امنیت، واکنش تأخیری، و استفاده از دکتترین هانیبال — یا به سهل‌انگاری شدید اشاره دارند یا به یک نقشه عمدی برای توجیه یک واکنش سخت. در آن زمان، نتانیاهو با ناآرامی‌های داخلی شدید به دلیل اصلاحات قضایی‌اش مواجه بود، که منتقدان ادعا می‌کردند دموکراسی را برای محافظت از او در برابر اتهامات فساد تضعیف می‌کند. حمله نقطه‌ای برای اتحاد فراهم کرد، تمرکز را به امنیت ملی معطوف کرد و جایگاه سیاسی او را تقویت نمود، اما به قیمت انسانی ویرانگر.

کاهش حمایت از نتانیاهو و تحقیر ترامپ

تا مه ۲۰۲۵، کنترل نتانیاهو بر قدرت در حال تضعیف است. در داخل، ائتلاف او با چهره‌های راست افراطی مانند ایتامار بن‌گویر و بزالل اسموتریچ، میانه‌روها را بیگانه کرده و اعتراضات علیه اصلاحات قضایی و محاکمات فساد او را برانگیخته است. این محاکمات، که از سال ۲۰۱۹ ادامه دارند، او را به رشوه، کلاهبرداری، و نقض اعتماد متهم می‌کنند، با مجازاتی تا هفت سال زندان. محکومیت ممکن است او را در معرض پیگرد قانونی تحت قانون نسل‌کشی اسرائیل در سال ۱۹۵۰ قرار دهد، که برای نسل‌کشی مجازات اعدام تعیین می‌کند، اگرچه دادگاه‌های مدرن اسرائیل حبس ابد را ترجیح می‌دهند. در سطح بین‌المللی، دیوان کیفری بین‌المللی در سال ۲۰۲۴ به دلیل جنایات جنگی در غزه حکم بازداشت صادر کرد، و پرونده نسل‌کشی آفریقای جنوبی در دیوان بین‌المللی دادگستری، اسرائیل را بیشتر منزوی کرده است. افکار عمومی در ایالات متحده، متحد اصلی اسرائیل، تغییر کرده است، و نظرسنجی‌ها نشان‌دهنده نارضایتی فزاینده از اقدامات نظامی اسرائیل، به‌ویژه محاصره و بمباران‌هایی است که از سال ۲۰۲۳ ده‌ها هزار نفر را کشته‌اند.

سلامت نتانیاهو، که به دلیل سن او — ۷۵ سال — و استرس رهبری تحت فشار است، به آسیب‌پذیری او می‌افزاید. در ۱۲ مه ۲۰۲۵، دونالد ترامپ با مذاکره مستقیم با حماس برای تأمین آزادی عدن الکساندر، آخرین گروگان آمریکایی شناخته‌شده زنده در غزه، ضربه قابل توجهی به او وارد کرد و نتانیاهو را کاملاً دور زد. این معامله، که توسط فرستاده ایالات متحده، استیو ویتکوف، تسهیل شد و با میانجیگری قطر و مصر انجام گرفت، نتانیاهو را تحقیر کرد. دفتر او ادعای اعتبار کرد، اما به وضوح کنار گذاشته شده بود. این حرکت نشان‌دهنده ناامیدی ایالات متحده از امتناع نتانیاهو از پذیرش آتش‌بس بود، و گزارش‌ها حاکی از آن است که ترامپ تهدید به قطع کمک نظامی — خط حیاتی برای اسرائیل — کرده بود. در پاسخ، نتانیاهو حمله خود به غزه را تشدید کرد، واکنشی خشمگین که نشان‌دهنده ناامیدی او برای بازپس‌گیری کنترل و اجتناب از پیامدهای حقوقی و سیاسی از دست دادن قدرت است.

تشدید در غزه و گزینه سامسون: یک قمار خطرناک

حمله شدت‌یافته نتانیاهو به غزه، که ساکنان محلی آن را به‌عنوان افزایش بیست برابری شدت بمباران توصیف کرده‌اند، چادرهای آوارگان، بیمارستان‌ها و مدارس را هدف قرار داده و بحران انسانی را تشدید کرده است. محاصره ۷۱ روزه تا ۱۶ مه ۲۰۲۵ تمام کمک‌ها را قطع کرده، که باعث قحطی در میان ۲ میلیون ساکن غزه شده و از زمان ازسرگیری حمله در مارس،

هزاران نفر را کشته است. این تشدید به نظر می‌رسد برای تخلیه ذخایر تأمین‌شده توسط ایالات متحده طراحی شده است، یک حرکت استراتژیک برای فشار بر ایالات متحده برای حفظ حمایت، علی‌رغم تهدیدهای ترامپ برای قطع کمک. تخلیه سریع مهمات—موشک‌های هدایت‌شونده دقیق، گلوله‌های توپخانه، و سایر تسلیحات—اسرائیل را آسیب‌پذیر می‌کند، به‌ویژه از آنجا که اقدامات آن دشمنان منطقه‌ای را تحریک کرده است. ایران، حزب‌الله، و حوثی‌ها تلافی کرده‌اند، با حملات موشکی حوثی‌ها در نزدیکی فرودگاه اصلی اسرائیل و ایران که احتمالاً به دنبال انتقام برای ترور یک فرمانده سپاه پاسداران در سال ۲۰۲۴ است.

نتانیاهو از تهدید مستقیم گزینه سامسون—آخرین راهکار هسته‌ای اسرائیل، که شامل تخمین ۸۰ تا ۴۰۰ کلاهک است—اجتناب می‌کند، اما احتمالاً در گفت‌وگوهای پشت‌پرده با دیپلمات‌ها به آن اشاره می‌کند. این با تاریخچه ابهام استراتژیک او همخوانی دارد، مانند سخنرانی او در سازمان ملل در سال ۲۰۱۲ که خط قرمز برای برنامه هسته‌ای ایران تعیین کرد. با اشاره به مقامات آمریکایی مانند مارکو رویو مبنی بر اینکه اسرائیل آسیب‌پذیر ممکن است به “اقدامات غیرقابل تصور” متوسل شود، نتانیاهو قصد دارد حمایت مداوم را تضمین کند و هشدار می‌دهد که قطع کمک‌های ایالات متحده ممکن است به تشدید هسته‌ای منجر شود. این استراتژی دوگانه—تخلیه ذخایر در حالی که به گزینه سامسون اشاره می‌شود—یا ایالات متحده را مجبور به حفظ حمایت، علی‌رغم تغییر افکار عمومی، می‌کند یا صحنه را برای یک واکنش فاجعه‌بار در صورت تشدید تهدیدهای منطقه‌ای آماده می‌کند، که خطر یک جنگ چندجبهه‌ای با پیامدهای جهانی را به همراه دارد.

شخصیت‌هایی که بحران را پیش می‌برند: نتانیاهو و ترامپ

اقدامات نتانیاهو منعکس‌کننده رهبری است که با مخاطره‌جویی و بقا تعریف شده است. تاریخچه او—سرپیچی از متحدان، تشدید درگیری‌ها مانند حملات ۲۰۲۴ به ایران، و رد پیشنهادات آتش‌بس علی‌رغم محکومیت جهانی—اراده‌ای برای اولویت دادن به بقای شخصی و سیاسی بر اخلاق نشان می‌دهد. مشکلات حقوقی، نگرانی‌های سلامتی، و کاهش حمایت، این ناامیدی را تقویت می‌کند و او را به بازیگری خطرناک تبدیل می‌کند که آماده به خطر انداختن ثبات جهانی برای اجتناب از زندان است. شخصیت ترامپ، تکانشی و معامله‌محور، این بی‌ثباتی را دامن می‌زند. ابتدا حامی بود و در ژانویه ۲۰۲۵ محدودیت‌های تسلیحاتی را لغو کرد، اما تا مه به سرخوردگی روی آورد، همان‌طور که معامله الکساندر و تمرکز او بر عادی‌سازی با عربستان سعودی نشان می‌دهد. حساس به افکار عمومی ایالات متحده، که به طور فزاینده‌ای با اقدامات اسرائیل مخالف است، ترامپ ممکن است تهدید خود برای قطع کمک را عملی کند، به‌ویژه اگر سرپیچی نتانیاهو را توهینی شخصی بداند. این تعامل—تشدید حساب‌شده نتانیاهو و واکنش‌های غیرقابل پیش‌بینی ترامپ—یک بشکه باروت ایجاد می‌کند که خطاها می‌توانند یک درگیری گسترده‌تر را شعله‌ور کنند، که در صورت مواجهه اسرائیل با تهدید وجودی، ممکن است شامل تشدید هسته‌ای شود.

یک تهدید جهانی که نیازمند اقدام فوری است

مسیر نتانیاهو—از ریشه‌های خشونت‌بار اسرائیل تا ناهنجاری‌های ۷ اکتبر، کاهش حمایت او، و تشدید بی‌ملاحظه در غزه—او را شاید به‌عنوان خطرناک‌ترین ابرشرور که جهان تاکنون با آن مواجه شده است، معرفی می‌کند. اشاره‌های او به گزینه سامسون و تخلیه ذخایر اسرائیل خطر یک درگیری فاجعه‌بار را به همراه دارد، که توسط تلاشی ناامیدانه برای فرار از پاسخگویی هدایت می‌شود. رهبران بین‌المللی باید فوراً با دفاتر اطلاعاتی خود مشورت کنند و طرح‌های اضطراری برای مقابله با این تهدید رو به افزایش آماده کنند، پیش از آنکه جهان را در هرج و مرج فرو ببرد.